صداهای زنان برای صلح همه‌شمول و پایدار
د ټول‌شموله او تلپاتي سولې لپاره د ښځو غږونه
Women's Voices for an Inclusive and Sustainable Peace

خلاصه صلح زنان

نظریات زنان افغان در مورد تأثیرات ممنوعیت کار زنان امدادرسان

نشریه ماه جولای سال ۲۰۲۳

خلاصه :

- ۲۱۰۸ زن از ولایات هرات، ننگرهار، بلخ، بادغیس، کابل، تخار، بامیان، قندهار، دایکندی، پنجشیر، کنر، جوزجان، فراه، فاریاب، بامیان، بغلان، پنجشیر، و پکتیا در مورد تأثیرات ممنوعیت کار زنان امدادرسان و آنچه جامعه بین المللی باید در مورد آن انجام دهد، نظرسنجی گردیدند .

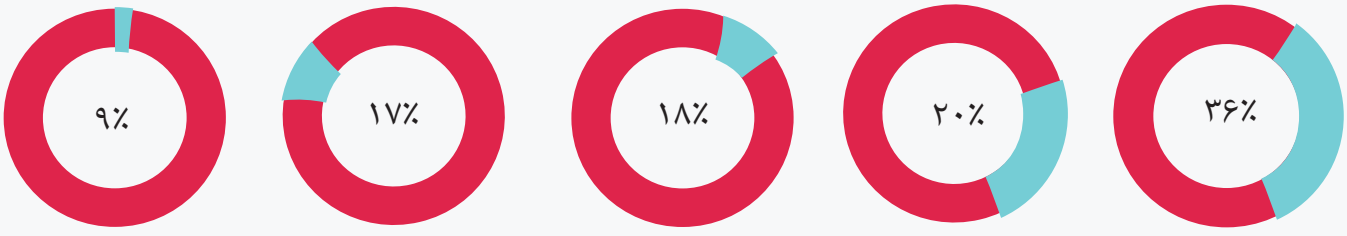
- درجواب به سوال در مورد تاثیرات ممنوعیت کار زنان امدادرسان بر توزیع کمک های بشردوستانه، اکثرت (۳۶٪) گفتند که کمک ها اکنون به زنان نمیرسد. اکثریت پاسخ دهندگان از ولایت ننگرهار این پاسخ را انتخاب کردند، چنانچه اکثر پاسخ دهندگان در ولایات مانند بامیان، فاریاب، هرات و دایکندی نیز این پاسخ را انتخاب نموده بودند .

- اکثریت بزرگی از پاسخ دهندگان (۸۳٪) گفتند که خانوارهای تحت رهبری زنان از ممنوعیت کار زنان امدادرسان بیشتر متاثر گردیده اند و (۵۵٪) گفته اند که به شدت تحت تاثیر قرار گرفته اند .

- از پاسخ دهندگان گفته اند که خطر سوء استفاده ازصلاحیت توسط امدادرسانان مرد افزایش یافته است و نیمی از پاسخ دهندگان گزینه «کاملاً موافقم» (۶۰٪) را انتخاب نموده اند. در ولایات مانند جوزجان، قندهار، فاریاب و دایکندی در واقع اکثریت قوی گزینه «کاملا موافق» را انتخاب کردند.

- اکثریت (۶۲٪) از جامعه جهانی میخواهند که بر طالبان فشار وارد کند تا ممنوعیت کار زنان امدادرسان را لغو کند. این اولویت درمیان همه اشتراک کنندگان بدون در نظرداشت سن و یا حرفه/شغل بود و تقریباً در همه ولایات یکسان بود به جز ولایت جوزجان که گزینه‌های قطع کمک‌های بشردوستانه برای اعمال فشار دیپلماتیک را نیز انتخاب نموده بودند .

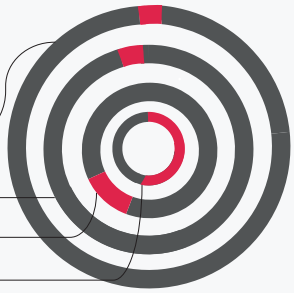
سوال اول:ممنوعیت کار زنان امداد رسان چه تأثیری بر توزیع کمک های بشردوستانه دارد؟

سوال دوم: زنان سرپرست خانوار درمحل زیست شما چگونه از ممنوعیت کار زنان امداد رسان متاثر میگردند؟

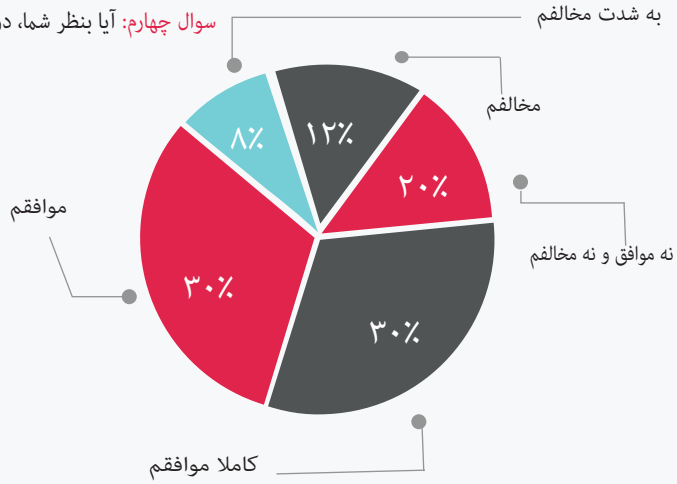

سوال سوم: به نظر شما جامعه جهانی باید در قبال ممنوعیت کار زنان امداد رسان چه واکنشی نشان دهد؟

- ۷ ٪ هیچ اقدامی انجام ندهد، به کار خویش ادامه دهد
- ۱۴٪ تمام کمک های بشردوستانه به کشور تعلیق گردد
- ۱۷ ٪ بر طالبان فشار آورد تا معافیت بر این ممنوعیت حاصل گردد
- ۶۲ ٪ بر طالبان فشار آورد تا این ممنوعیت را لغو کنند

سوال چهارم: آیا بنظر شما، درعدم موجودیت زنان امداد رسان، خطر سوء استفاده از قدرت توسط مردان امداد رسان نسبت به دریافت کنندگان زن افزایش یافته است؟

بحث های متمرکز در ۱۱ ولایت

هرات، بغلان، بلخ، بامیان، دایکندی، فراه، فاریاب، جوزجان، قندهار، ننگرهار و پکتیا برگزار گردید

هر بحث متمرکز گروهی برای مدت ۹۰ دقیقه طول کشید. از شرکت کنندگان پرسیده شد:

۱ آیا زنان و دختران در جامعه شما از زمان ممنوعیت کار امدادرسانان زن توانسته اند به کمک ها دسترسی داشته باشند یا به مراکز توزیع پول نقد مراجعه کنند؟ اگر بلی، آنها در مورد تعامل مستقیم با امدادرسانان مرد چه احساسی دارند؟ اکثر پاسخ دهندگان در نظرسنجی ماه جون به ما گفتند که نبود امدادرسانان زن، خطر سوء استفاده از صلاحیت توسط امدادرسانان مرد را افزایش داده است. آیا میتوانید بگویید که این اتفاق برای زنان دریافت کننده کمک های بشردوستانه در جامعه شما افتاده است و این سوء استفاده به چه شکل است؟

۲ نظرسنجی ما در ماه جون همچنین نشان داد که زنان سرپرست خانوار بیشتر از ممنوعیت کار زنان امدادرسان متاثر گردیده اند، زنان سرپرست خانوار در جامعه شما چه اقداماتی برای مقابله با این وضعیت انجام میدهند؟ سازمان ملل یا سازمان های غیردولتی محلی چه رویکردهای جایگزین میتوانند برای کمک به زنان سرپرست خانوار مد نظر بگیرند؟

۳ آیا فکر میکنید که زنانی که به کمک دسترسی دارند در مقایسه با زنانی که به کمک دسترسی ندارند، در خانواده خود با رفتار بهتر مواجه میشوند؟ بلی/خیر [وضاحت] [به عنوان [مثال: آیا صلاحیت تصمیم گیری بهتری دارند، بیشتر در مورد تصامیم خانواده مورد مشورت قرار میگیرند یا شاید در برخی موارد با آزار فیزیکی کمتری نسبت به دیگران قرار گیرند؟

به نظر شرکت کنندگان بحث های متمرکز، دسترسی به کمک و توزیع پول نقد در کشور وجود دارد، اما یکسان نیست، حتی درداخل یک ولایت یکسان نیست. دلایل ارائه شده عبارتند از: کمک در منطقه آنها در دسترس نیست یا اینکه زنان به دلیل عواملی چون امنیت، قوانین و رسم و رواج های جامعه، نمیتوانند به امدادرسانان مرد مراجعه نمایند در ولایاتی مانند پکتیا و جوزجان، کمک های بشردوستانه توزیع میگردید اما موانعی که در برابر تعامل زنان با مردان وجود داشت، باعث گردید که این کمک ها عملا در دسترس زنان نباشد. در ولایات دیگر وضعیت از این هم بدتر است. اشتراک کنندگان بحث از ولایت هرات از موجودیت شبکه های فساد در توزیع کمک های بشردوستانه یاد کردند. اشتراک کنندگان از ولایت بغلان از استفاده نادرست از شماره های تماس زنان در پروسه توزیع کمک های بشردوستانه برای آزار و اذیت و اخاذی از زنان اشاره نمودند این امر در مورد امدادرسانان مرد و بزرگان محل در بسیاری از ولایات مشاهده گردیده است - یکی از شرکت کنندگان بحث از ولایت فاریاب توضیح داد که چگونه بزرگان محل از نقش خود در در پروسه توزیع کمک ها سوء استفاده مینمایند.

بزرگان محل، درست مانند امدادرسانان مرد از زنان میخواهند که در صورت دریافت کمک‌های نقدی یا مواد غذایی مانند روغن، سهمی به آنها بدهند، پول نقد و یا گندم و آرد و اقلام دیگر». اشتراک‌کنندگان از ولایت ننگرهار حتی آزار و اذیت فزیکی زنان در زمان دریافت کمک های بشردوستانه، صحبت کردند. شرکت کنندگان از ولایاتی مانند دایکندی و فاریاب گفتند که آنها اصلاً به کمک های بشردوستانه دسترسی ندارند. بطور کلی، معلومات ارایه شده در بحث های متمرکز گروهی با پاسخ های نظرسنجی به سؤال سوم در مورد سوء استفاده از صلاحیت توسط امدادرسانان مرد مطابقت دارد - بسیاری از شرکت کنندگان بحث های متمرکز با نتایج سروی موافق هستند زیرا آنها یا مستقیماً شاهد چنین رویداد بوده اند و یا هم از زنان در مورد شنیده اند .

لحن پاسخ به سوال در مورد نحوه کنار آمدن زنان سرپرست خانوار با وضعیت کنونی بطور کلی قابل تشویش است. به نظر نمیرسد که چنین خانواده ها بتوانند برای مقابله با وضعیت کاری انجام دهند و از همینرو بیشتر آنها از فقر شدید رنج میبرند. اشتراک‌کنندگان بحث متمرکز از ولایاتی مانند بلخ و بامیان اشاره کردند که زنان ممکن است در مقطعی سعی نموده باشند تا از طریق کار در بخش صنایع دستی فعالیت نمایند، هرچند چنین پروژهها دوامدار نیستند. در بیشتر ولایات، اشتراک کنندگان گفتند که زنان مجبور به گدایی فروش اموال منزل، یا به ازدواج دادن فرزندان خوردسال شان گردیده اند. این معلومات از جانب پاسخ دهندگان بحث های متمرکز نیز با پاسخ‌های نظرسنجی مطابقت دارد اکثریت اشتراک کنندگان سروی نیز گفته بودند که خانوارهای تحت رهبری زنان «به شدت» تحت تأثیر این ممنوعیت‌ها قرار گرفته‌اند .

از پاسخ ها درهمه ولایات روشن است که اولین انتخاب زنان برای درخواست از سازمان ملل وجهان، مجبور نمودن طالبان به پایان دادن به ممنوعیت‌ها است. علاوه بر این، ارائه فرصت های شغلی و آموزشی در راس خواسته های شرکت کنندگان قرار گرفت. قابل ذکر است که تنها تعداد کمی از شرکت کنندگان در هرولایت این نوع پیشنهادها را ارائه نمودند در بسیاری از ولایات دیگر، عمدتاً وضعیت ناامیدی در میان اشتراک کنندگان متمرکز بودند. اما ولایت دایکندی به دلیل نداشتن پیشنهاد ها در مورد چگونگی بهبود وضعیت و رهایی از مشکلات، از ولایات دیگر متمایزتر قرار گرفت .

در مورد جواب سوال سوم، اشتراک کنندگان تقریباً به اتفاق کامل رسیده بودند و یا به اتفاق کامل نزدیک بودند: بلی، زنان بدون دسترسی به کمک بیشتر در معرض آزارو اذیت جسمی و روانی، از دست دادن صلاحیت و احترام وضعف اقتصادی هستند. تعداد قابل توجهی از اشتراک کنندگان گفتند که دسترسی به کمک های بشردوستانه منجر به افزایش صلاحیت شده میتواند. یکی از شرکت کنندگان به صراحت بیان کرد: "همانطور که در ضرب المثلی آمده است: "کسی که نان میدهد دستور میدهد". به نظر سایر اشتراک کنندگان دسترسی به کمک های بشردوستانه میتواند یک کمک اقتصادی باشد اما در موارد دیگر برای زنان ممد واقع.شده نمیتواند. همچنان موضوعی که در جریان صحبت ها با آن اشاره شد، این بود که خانواده هاییکه وضعیت اقتصادی بهتر دارند، مردان آن خانواده کمتر به زنان توهین میکنند.

روش:

بشنو یک طرح دیجیتالی است که در ۱۷ ولایت افغانستان فعالیت میکند. این طرح یک رویکرد مبتنی براجتماع را با ابزارهای نظرسنجی دیجیتالی ترکیب میکند تا تجربیات و نظریات زنان افغانستان را در "زمان واقعی" در سطح ملی به تصویر بکشد. این روش، با درنظرداشت زمینه در افغانستان به گونه ای طراحی شده است که به طیف متنوع تری از زنان اجازه میدهد تا نسبت به تحقیقات سنتی که در افغانستان انجام میشود، در تحقیقات سهم بیشتری بگیرند. زنانی که قادر به سفر نیستند یا با محدودیت های گشت و گذار مواجه اند، معمولاً از فرآیندهای نظریات جامعه کنار گذاشته میشوند. در نتیجه، تجارب آنها اغلب در بحث های پالیسی در نظر گرفته نمیشود. بشنو از سه ابزار تحقیقاتی استفاده میکند: سیستم نظرسنجی از راه دور، نظرسنجی های مستقیم و گروه های بحث متمرکز. ابزارهای تحقیقاتی دیجیتالی آن برای تسهیل مشارکت زنان محروم و آسیب پذیر و رساندن این صداها به خط مقدم پروسه پالیسی سازی ایجاد شده است. یافته‌های حاصل شده از داده‌های جمعآوری شده به اسرع وقت، و بشکل سیستماتیک ومعیاری در اختیار ذینفعان رسمی و مردم عام قرار میگیرد تا اطمینان حاصل گردد که دیدگاه‌های زنان میتواند فرآیندها و تصامیم پالیسی بین‌المللی را آگاه کنند.

درباره بشنو :

بشنو/واوره که در سال ۲۰۲۰ توسط نهاد تحقیقات و مطالعات توسعه پالیسی در کابل، افغانستان ایجاد شد، یک پلتفارم دیجیتالی است که صدای زنان را در زمان واقعی و در مورد موضوعات مختلف به تصویر میکشد بشنو که در نام خود منعکس شده است، به معنای "گوش دادن" در دری و واوره در پشتو، با هدف اطمینان از این که پروسه گوش دادن" به زنان افغان به عنوان یک رویداد یکبار تلقی نمیشود، بلکه به عنوان بخش جدایی ناپذیر همه بحث های ملی و بین المللی در مورد صلح امنیت و توسعه در" افغانستان میباشد .